

[Kai Moltke.]

penge uden kurstab og til en rimelig rente, sådan som det lige så vel kan ligge inden for landets muligheder. Herved ville man måske ikke give så store gaver til folk, som har arbejdsfri indtægter, og som ønsker at blive af med obligationer. Herved vil man måske ikke opnå det flotte billede, som vi i øjeblikket har, af et statsbudget, hvor man virkelig kun har et kasseunderskud, som nærmer sig den halve milliard kroner. Men her kunne man måske rette tingene i produktiv retning på en sådan måde, at man virkelig brugte pengene og ikke overlod halvdelen af de summer, som udlånes gennem kreditten, til spekulanterne.

Så er det jo fuldstændig rigtigt, hvad der er blevet fremhævet her, at der må finde en rationalisering og en prioritering sted af statens udgifter. Nu har nogle talere før mig jo været inde på, at besparelser på sådanne ting som sundhedsvæsen, skolevæsen, universiteter og alt det andet, måske ikke er den besparelse, som det ser ud til. For en forsvarlig uddannelse af dygtige folk, dygtige teknikere, er jo til syvende og sidst det, som skal muliggøre den fortsatte ekspansion og modernisering af den danske industri og gøre den konkurrencedygtig rundt omkring. At indskrænke udgifterne til det, som er en betingelse for en sådan ekspansion og modernisering, er jo i virkeligheden at spare noget i dag, som vil gøre, at krisen trækker i langdrag, at spare på de kræfter, som hellere skulle have været brugt som et led i arbejdet for en bedre og mere moderne produktion.

Ja, så er der et andet felt, hvor jeg da udmærket godt kunne tænke mig at staten ville foretage oven i købet store besparelser. Jeg hørte den radikale ordfører, fru Grethe Philip, komme med næsten et hjertesuk. Så vidt jeg forstod, var det en opfordring til forsvarsministeriet om helst ikke at gøre grundspekulation til et af sine hovedspecialer ved at afhænde grunde til den bedste pris på det private marked. Det ville være rimeligere, om al jord ejet af staten ikke blev overdraget til andre, så længe staten har brug for sådan jord og i stedet for må opkøbe dyr jord andre steder. Jeg skal ikke tage stilling til forsvarsministeriets udgifter overhovedet, men jeg vil da sige med hensyn til dette med under alle omstændig-

heder at skaffe indtægter til forsvarsministeriet ved, at man nu blander sig i den almindelige kø af grundspekulanter, at dér bøjer jeg mig virkelig i ærbødighed for fru Grethe Philip, fordi dette problem bliver fremdraget som endnu en minimal indsats for at få de militære udgifter varigt nedsat i den kommende tid.

Hvad staten har, og hvad staten har brug for, bør en regering ikke manipulere med på en sådan måde, at man i virkeligheden kun foretager nogle bogholderitricks, som til syvende og sidst overfører udgifterne fra den ene statsinstitution til den anden. Lidt kritisk og lidt prioriterende gennemgang af sådanne ting tror jeg i høj grad ville gøre et godt indtryk ikke alene her i salen, som jo i reglen er halvtom, men først og fremmest ude i befolkningen.

Dernæst en anden ting. Jeg vil da virkelig ikke sige, at statens udgifter ikke kan sættes ned. Det betragter jeg på en række områder som en selvfølge. Jeg behøver ikke her at præcisere min stilling til de forøgede militærudgifter, men skal blot stille et enkelt spørgsmål. Sidste gang fik vi altså udskudt forhøjelsen af militærbudgettet, nu får vi remsen igen om den amerikanske kredit, som er bortfaldet, og at vi derfor må anskaffe mere selv og selv betale det, vi får. Ja men Nixon har lige holdt nogle taler i De Forenede Stater, hvor han siger, at Vesteuropa i fremtiden skal bekoste en endnu større del af de militære udgifter, det skal så at sige gøre sit forsvar endnu mere selvforsynende og oven i købet gøre det større. Hvordan stiller man sig til sådanne ting? Så vidt jeg kan se, har man det ikke med i de 3 næste års forberedte budgetter. Men det er dog alligevel poster, som kan komme til at tælle med, og det vil da være rart, når sådanne spørgsmål aktualiseres, at kende regeringens og ikke mindst de enkelte regeringspartiers stillingtagen til en sådan overraskende yderligere forhøjelse af militærudgifterne.

Og der er jo andre felter, der kan spares på. Vi står jo lige akkurat midt i den kommende jordlovgivning. Hvad betyder det? Det betyder, at man kan gøre boliger billigere, og at man derved kan indskrænke f. eks. obligationsmassen. Det betyder, at staten til sine anlæg osv. kan fremskaffe billigere jord, hvis man går rigtigt frem.